

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

Բ. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 3
ՓԵՏՐՈՒԱՐ
February | Février
Year 2 | Année 2
No. 3 - 2018

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐԺԵՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝ Գանատայի Հայոց Թեմի

ՄԵԾ ՊԱՆԺԸ՝ ԱՌԻԹ ՄԵՂԵՐՈՒ ԽԱՓԱՍՄԱՆ

Ինչո՞ւ Մեծ սփռիքը

Մեծ սփռիք... օրեր՝ որոնք մասնաւոր արժէք եւ իմաստ ունին իւրաքանչիւր քրիստոնէայ հաւատացեալի համար: Մեծ պահքը բոլոր ժամանակներուն, անցեալին եւ այսօր, նոյն արժէքը ներկայացնող եկեղեցական գեղեցիկ կարգադրութիւն մըն է: Մարդու ստեղծագործութեան առաջին օրէն հաստատուած կանոն մըն է. Աստուած երբ ստեղծեց մարդը, անոր բնութիւնը օժտեց խիստ պահեցողութեամբ եւ տուաւ խստապահութեան առաջին պատուիրանը՝ չճաշակել փորձութեան ծառէն: Եթէ նախամարդը հնազանդ ըլլար աստուածային այս պատուիրանին, անպայման մեղքէ հեռու կեանք պիտի ապրէր:

Պատմութեան ընթացքին պահեցողները միշտ փրկուած են նեղութիւններէ, տառապանքներէ, բժշկուած են հիւանդութիւններէ եւ արժանացած են ապտուածային ներողամտութեան: Տակաւին նոյնիսկ մեր Տէրը՝ երկնառաք վարդապետը, Իր սրբազան գործը, Իր տնօրինական կեանքը սկսելէ առաջ, Իր այնքան մաքուր եւ անմեղ մարմնով քառասնօրեայ ծումապահութեան շրջան մը անցուց մեզի օրինակ ըլլալու համար:

Այսօր եւս, Հայաստանեայց Առաքելական եկեղեցին իր հաւատացեալներուն կը թելադրէ պահեցողութիւն ընել, որ կը նշանակէ որոշ կերակուրներէ զրկուիլ, իւղոտ կամ մսոտ կերակուրներ չուտել, շոյալոթենէ եւ զեխութենէ հեռու մնալ: Մակայն, հիմնականին մէջ պահեցողութիւն կը նշանակէ ժուժկալութեամբ եւ առաքինի կեանքով խափանել մեղքը մեր կեանքէն:

Այսօր շատեր կրնան հարց տալ, թէ պահեցողութիւնը ի՞նչ կը փոխէ հաւատացեալի կեանքին մէջ:

Պահեցողութիւնը կը վերանորոգէ ու կը բարեկարգէ հաւատացեալին կեանքը, հոգեպէս միշտ արթուն կը պահէ, հաւատացեալին Աստուծոյ հետ ունեցած յարաբերութիւնը կը սերտացնէ, խոնարհութիւն կը ստրկեցնէ եւ մանաւանդ չարը կը վանէ: Անձնասիրութեան, փառասիրութեան եւ ընչաքաղցութեան ախտերէն կ'ազատէ, ցանկութիւններն ու կիրքերը կը մարէ եւ ժուժկալութեան կ'առաջնորդէ: Մէկ խօսքով, պահեցողը կը վայելէ Աստուծոյ ներկայութիւնը, կը դառնայ ընդունարանը Սրբութիւն Սրբոցի, որ հաճեցաւ խոնարհիլ՝ բարձրացնելու համար մարդը առ Աստուած:

Հետեւաբար, Մեծ պահքը հոգեւոր ճամբորդութիւն մըն է, ուխտագնացութիւն մը, պատրաստութեան շրջան մըն է իւրաքանչիւր հաւատացեալի համար, հասնելու այն մեծ օրուան, յաղթանակի տօնակատարութեան, մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի Հրաշափառ Յարութեան:

Ընտրութիւնը մերն է այսօր, քալելու խաւարէն դէպի լոյս, մահէն դէպի կեանք, ապականութենէ դէպի անապականութիւն, անգիտութենէ դէպի գիտութիւն:

Քալէ՛նք այս ճանապարհէն եւ բարով հասնինք Ս. Յարութեան:

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ԲՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԿԵՍՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Շատեր կան, որոնք անձախ առաքինութիւնները լիովին կը կատարեն, պահք կը պահեն, կ'աղօթեն, ժուժկալ կ'ըլլան, բայց ի՞նչ օգուտ ունի այս բոլորը, երբ աղքատներուն նոյնիսկ մէկ դահեկանով իսկ չեն օգներ: Եթէ ողորմած չենք, միւսները ոչ մէկ օգուտ ունին, որովհետեւ միւս առաքինութիւնները ճրագներն են, իսկ ողորմութիւնը իւղն է՝ ճրագներու լուսաւորութեան պատճառը: Հետեւաբար, կարելի եղած չափով փութանք ողորմած ըլլալ ոչ միայն դրամով, այլ նաեւ՝ խօսքերով եւ կարծիքներով, որովհետեւ քաղցր եւ մխիթարական խօսքերը նուազ ողորմութիւն չեն համարուիր:

Սարգիս Շնորհալի

ՃԻՇՏՈՂ ԳԻՏՆԱՆՔ

ՍՈՒՐԲ ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Ս. Հաղորդութիւնը եկեղեցւոյ ամենակարեւոր, կեդրոնական խորհուրդն է: Քրիստոս ինք հաստատեց զայն վերջին ընթրիքի ժամանակ, երբ վերցուց հացն ու զինին, գոհացաւ եւ բաժնեց աշակերտներուն՝ ըսելով. «Առէ՛ք, կերէ՛ք, այս է իմ մարմինս», եւ «Խմեցէ՛ք ասկէ բոլորդ. ասիկա իմ նոր ուխտի արինս է, որ կը թափուի շատերուն վրայ մեղքերու քաւութեան եւ թողութեան համար»:

Առաքեալները հաւատացեալներուն հետ յաճախ կը հաւաքուէին ընթրիքի եւ կրկնելով Տիրոջ խօսքերը կը գոհանային Աստուծմէ, կ'օրհնէին հացն ու զինին եւ բոլորին կը հաղորդէին Քրիստոսի մարմինն ու արինը:

Սուրբ Հաղորդութեան միջոցով քրիստոնեաները բոլոր ժամանակներուն ոչ միայն կենդանի կը պահեն Փրկչին եւ անոր տնօրինութիւններու յիշատակը, այլեւ կը յարատեւեն Քրիստոսի հետ ներքին հաղորդակցութեամբ: Յարութիւն առած Աստուծոյ Որդին Հաղորդութեան միջոցով անտեսանելի կերպով կը միանայ մարդուն: Աստուածային արինը կը հոսի քրիստոնեայի երակներուն մէջ, կը սրբէ անոր հոգին ու մարմինը, կը մաքրէ բոլոր մեղքերէն եւ կը շնորհէ անձառելի երկնային երանութիւն: Առանց Ս. Հաղորդութեան մարդը չի կրնար ժառանգել երկնքի արքայութիւնը: Ուստի, մերժելով այս խորհուրդը, մարդը կը մերժէ եւ իր փրկութիւնը:

Հաղորդութեան խորհուրդը կը կատարուի եկեղեցւոյ մէջ պատարագի ընթացքին, Ս. Խորանին վրայ, ուր հացն ու զինին Սուրբ Հոգիին զօրութեամբ Քրիստոսի ճշմարիտ մարմինն ու արեան կը փոխակերպուին: Հետեւաբար, ընդունելով Ս. Հաղորդութիւնը, մեր մէջ կ'ընդունինք գՔրիստոս ամբողջապէս՝ Իր աստուածութեամբ, մարդկային հոգիով ու մարմնով:

Հաղորդութեան պէտք է պատրաստուիլ արժանավայել կերպով, որպէսզի շնորհքի փոխարէն անիկա չդառնայ դատապարտութիւն: Հաղորդութեան պէտք է մօտենալ միայն ապաշխարութենէ ետք, երկիւղով եւ խոր հաւատքով:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

ԱՐՏԱՔՍՄԱՆ ԿԻՐԱԿԻ

Այս տարի 18 Փետրուարը Մեծ պահքի ոսկեշրջայ կիրակիներուն Արտաքսման Կիրակին է: Արտաքսել կը նշանակէ դուրս դնել եւ կամ վրնտել: Մեր եկեղեցւոյ հայրերը մասնաւոր նպատակով մը այս կիրակիները անուանած են եւ կամ կապած՝ Աստուածաշունչի մէջ յիշուած պատմութիւններուն, դէպքերուն եւ եղելութիւններուն, որոնք մեզի համար խոկումի եւ ինքնաքննութեան ազդակներ են: Որպէսզի մենք կարդանք այս դէպքերը, ճշմարտութիւնները եւ անոնցմէ հոգեւոր դաս եւ սնունդ ստանանք:

Հին կտակարանի Ծննդոց գիրքի 3-րդ գլխուն 22-րդ համարին մէջ հետեւեալը կը կարդանք. «Եւ Տէր Աստուած ըսաւ՝ Եւս Ադամ մեզմէ մէկուն պէս եղաւ բարին ու չարը գիտնալով, եւ հիմա պիտի չթուլատրեմ, որ ձեռքը երկնցնէ եւ կենաց ծառէն ալ առնէ եւ ուտէ ու յաւիտեան ապրի»: Ուստի Տէր Աստուած Եղեմի պարտեզէն դուրս դրաւ զանիկա:

Արտաքսման Կիրակին մեզի կը յիշեցնէ Մարդուն մեղանշումը եւ արտաքսումը դրախտէն, այսինքն ոչ պատկերաւոր իմաստով դուրս դրուիլ որոշ շրջանէ մը կամ պարտեզէ մը, այլ աւելին՝ մեղքը ճաշակելը եւ անոր աշխարհը մտնելը կը խորհրդանշէ:

Մարդը ճանչցաւ մեղք ըսուած եզրը, սահմանումը: Այլեւս անմեղ չէր մարդը մանուկի մը նման, այլ գիտակից դարձաւ մեղքին: «Պարտէզին մէջ քու ձայնդ լսեցի ու վախցայ, վասնզի մերկ էի ու պահուեցայ»: Հոն յիշեց, որ ինք մերկ է, այլապէս պէտք չունէր հագուստի: Ներսէս Ծնորհալի իր «Հաւատով խոստովանիմ» բանաստեղծական աղօթքին 3 համարին մէջ շատ գեղեցիկ ձեւով կը պատկերէ այս մէկը ու կըսէ. «Ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին. եւ զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին՝ գոր մերկացայ մեղօք»:

Ահա թէ ինչո՞ւ Մեծ պահքի այս շրջանը առիթ է, որ հին ուխտի հին մարդը վերանորոգուի նոր ուխտի նոր աղամով, առիթ է, որ մենք մեր հին պատմուճանը զգեստը, փոխարինենք նոր զգեստով ու պատմուճանով:

Մեր անձերը ինքնաքննութեան ենթարկելը, մեր անձերը զոյգումի, պահքի ու աղօթքի նուիրելը մեզ կը վերադարձնէ մեր երկնաւոր հօր, դրախտային նախախնամութեան, գթութեան ու ամենակարեւորը՝ հոգեւոր խաղաղութեան:

Ձոյցումը մեզ կ'առաջնորդէ պահեցողութեան, իսկ ճաշի պահեցողութիւնը մեզ կ'առաջնորդէ հոգեմտաւոր հաւասարակշռութեան, երկնաւոր երանութեան ու գոհունակութեան, ինչպէս պիտի ըսէր Ղուկաս Աւետարանիչ. «Ղկ. 14.12-24»

Վարդան Վրդ. Թաշճեան

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ՍՈՒՐԲ ԴԵՒՈՆԴԵԱՆՑ ԲԱՀԱՆԱՆԵՐ

Ամէն տարի ազգովին կը նշենք Վարդանանց սուրբերուն յիշատակը: Վարդանանք իրենց սրբազան անձերուն զոհագործութեամբ եւ խունկի անուշահոտութիւն ստացած իրենց արեան հեղումով՝ երաշխաւորեցին մեր անաղարտ հաւատքին եւ հայկազուն ազգին գոյատեւումը: Մակայն, Վարդանանց պատերազմը իր վերջակէտը չգտաւ Տղմուտ գետի ափին...:

Վարդանանց պատերազմէն ետք, պարսիկ Ատրորմիզդ Մարգպանը դրդեց պարսից Յագկերտ թագաւորը, որպէսզի բանտարկէ հայ եկեղեցւոյ հոգեւորականներու դասը: Ան համոզեց թագաւորը, թէ անոնք էին պատերազմին ու հայ ժողովուրդին կռապաշտութիւն չընդունելուն պատճառը: Այդպէս ալ եղաւ. հայ հոգեւորականները բանտարկուեցան մոգապետի մը հսկողութեան տակ:

Արձանագրութեանց համաձայն, անոնց վրայ հսկող եւ զանազան առիթներով նախատող ու չարչարող մոգապետը ի վերջոյ դարձի կու գայ, երբ մի քանի առիթներով ականատես կ'ըլլայ պայծառ այն լոյսին, որ կը յայտնուէր, երբ քահանաները աղօթէին:

454-ին պարսիկ թագաւորը մեծ պարտութիւն մը կ'արձանագրէ, երբ զը պատերազմի քուշաններուն դէմ: Հէթանոս մոգերը պարտութեան պատճառը կը վերագրեն հայ եկեղեցականներուն եւ թագաւորին կ'ըսեն. «Արքայ, բանտին մէջ հայոց քաջ առաջնորդները քեզ կ'անիծեն անդադար. չաստուածները բարկացած են եւ չեն օգնէր քեզի, որովհետեւ մինչեւ այսօր անպատիժ թողած ես մեր աստուածները անարգողները»:

Թագաւորին հրամանով քահանաները կը սպաննուին եւ նահատակուելով կ'ընդունին մարտիրոսութեան պսակը:

Անոնք են՝ Յովսէփ Կաթողիկոս, Ղեւոնդ Երեց, Մուշէ Քահանայ, Արսէն Երեց եւ Քաջաջ Մարկաւագ:

Գարեգին Վրդ. Շիրումեան

ԹՅՈՒՂ

Հաւատով խոստովանիմ
Եւ երկիրպագանեմ Քեզ,
Հայր եւ Որդի եւ Սուրբ Հոգի,
Անեղ եւ անմահ բնութիւն,
Արաբիչ հրեշտակաց եւ մարդկան
Եւ ամենայն եղելոց.
Եւ ողորմեա Քո արարածոց
Եւ ինձ բազմամեղիս:

ԵՐԵՄԻԱ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

ՆԿԿԱՅՈՒՆԵՐ

ԱՆԾԱՆՕԹ ԱՅՑԵԼՈՒՆԵՐԸ

Կին մը, երբ իր տունէն դուրս ելաւ, տեսաւ երեք մօրուքաւոր ծերունիներ, որոնք նստած էին իր դրան դիմաց: Ան չճանչցաւ զանոնք, բայց ըսաւ. «Թէեւ անձանօթ էք ինձի, սակայն անօթի ըլլալու էք, ինչոքեմ ներս հրամեցէք եւ բան մը կերէք»:

- Այդո՛ւ տո՛ւնն է,- հարցուցին ձերմակ մօրուքով մարդիկը:
- Ո՛չ, պատասխանեց կինը:- Ան դուրս գացած է:
- Ուրե՛մն ներս չենք կրնար գալ,- պատասխանեցին ծերունիները:

Երեկոյեան երբ ամուսինը տուն եկաւ, կինը պատմեց պատահածը: «Գնա ըսէ, որ ես տունն եմ եւ զանոնք ներս հրաւիրէ», ըսաւ ամուսինը: Կինը դուրս ելաւ եւ անձանօթները ներս հրաւիրեց.

- Չենք կրնար միասին ներս մտնել,- ըսին հիւրերը:

Ծերունիներէն մին բարեկամներու դառնալով ըսաւ. «Ասոր անունը հարստութիւն է, իսկ միւսը յաջողութիւնն է, ես ալ սերն եմ», ապա աւելցուց. «Հիմա ներս մտիք եւ ամուսինիդ հետ խորհրդակցէ, թէ մեզմէ ո՞րը կ'ուզէք ունենալ»:

Կինը ներս վազեց եւ ամուսինին պատմեց լսածը: Մարդը չափազանց ուրախացաւ. «Ի՛նչ սքանչելի բան», ըսաւ: «Եթէ այդպէս է հարստութիւնը ներս հրաւիրէ, թող գայ եւ մեր տունը հարստութեամբ լեցնէ»: Կինը առարկեց ըսելով. «Միրելի ս, ինչո՛ւ յաջողութիւնը չհրաւիրենք»:

Այս գոյգին աղջնակը մտիկ կ'ընէր այս երկխօսութիւնը: Ան խօսակցութեան մէջ մտնելով թելադրեց. «Աւելի լաւ չ'ըլլա՞ր, որ սերը հրաւիրենք: Այն ատեն տունը սիրով պիտի լեցուի»:

«Մեր աղջկան խրատին հետեւինք,- ըսաւ այրը կնկան:- Դուրս ելիր եւ սերը հրաւիրէ, որ մեր հիւրը ըլլայ»: Կինը դուրս ելաւ եւ հարցուց ծերունիներուն. «Ձեզմէ ո՞ր մէկն է սերը, թող ան ներս հրամէ»:

Մերը ոտքի ելաւ եւ սկսաւ դէպի տունը յառաջանալ: Միւս երկուքն ալ հետեւեցան անոր: Զարմացած կինը հարցուց հարստութեան եւ յաջողութեան. «Ես միայն սերը հրաւիրեցի, դուք ինչո՛ւ ներս կու գաք»:

Մարդիկը միասնաբար պատասխանեցին. «Եթէ հարստութիւնը կամ յաջողութիւնը հրաւիրէիք, միւս երկուքը դուրս պիտի մնային, բայց քանի որ սերը ընտրեցիք, ուր որ ան երթայ՝ մենք իրեն կ'ընկերակցինք: Ուր որ սեր կայ, հոն նաեւ կայ հարստութիւն եւ յաջողութիւն»:

Գեղեցիկ է ամէն շէնք, երբ սեր կայ տան մէջ:
Զուարթ, սիրուն է ամէն դէմք, երբ սեր կայ տան մէջ:
Հոն կայ քաղցր միութիւն, ճշմարիտ խաղաղութիւն,
Իսկական յաջողութիւն, երբ սեր կայ տան մէջ:

Հրահան

 MESSAGE DU PRÉLAT

Great Lent: an Opportunity to Subdue Sins

Why Great Lent?
Great Lent is a time of particular interest and value for every Christian. It is a beautiful series of regulations set by our Church in keeping the same worth as in the past. Since the first day of man’s creation, God bestowed willpower upon him, and commanded him his first commandment: not to eat from the tree of knowledge. Had man followed this commandment, he would have a life far removed from sin.
Throughout history, those keeping Lent have been helped in times of need, through suffering, tribulation, and illness; they have been blessed by divine forgiveness. Even our Lord, before embarking on his Holy Journey, put His clean and sinless body through a forty-day period of fasting in order to set an example for his followers.
Even today, the Armenian Apostolic Church tells its believers to practice self-restraint, which means to abstain in some way from fatty foods and meat, from excesses and lavishness. However, this form of abstinence is merely a way to keep our lives free from sin.
Today, many may ask what is the point of abstinence in the life of a Christian.
Abstinence renews, improves, and strengthens a believer’s relationship with God, while teaching him to be humble and, especially, to push away evil. It frees us from the blemishes of selfishness, vanity, greed, desires, and passions, and leads us to self-control. In sum, he who keeps Lent will revel in God’s presence and become the receptacle of the Holy Sacrament, which will in turn lift him to His glory.
And so, Great Lent is a spiritual journey, a pilgrimage, a time of preparation for every Christian to one day be able to reach that great victory that is the Resurrection of our Lord Jesus Christ.
It is our choice to keep darkness away from the light, and to walk towards it; from death to life, from corruption to purity, from ignorance to knowledge. Let us walk this path and safely reach the Resurrection day.

Change Your Question to Overcome Temptation

**“God blesses those who patiently endure testing and temptation.”
(James 1:12)**

We all are tempted when it comes to doing or attaining things that are not permissible. When tempted, the first thought that comes to mind is: “It is not allowed.” Hence, to avoid temptation, we create a filter in our minds asking ourselves, “Is it allowed?” This approach creates an inner battle within us.
Let’s change the question. Instead of thinking in terms of permissible and not permissible, perhaps think in terms of healthy and unhealthy. Is it healthy to do or to have something that we are tempted with? By healthy, I mean physically, mentally, psychologically, spiritually, and relationally; that is in the wholistic sense of the term. I strongly believe that this approach equips you better to fight against temptation. In other words, whenever you are tempted with something, ask yourself: “How is this going to affect my physical and mental health?”; “How is it going to help me grow psychologically and spiritually?”; “How is it going to change my relationships with God, my family, friends, and loved ones?”
Changing the question will help bring the issue of temptation out of its “legal” perspective (permissible/ not permissible) and into a personal and relational level.

Saint Vartan et ses compagnons martyrs, morts à la bataille d'Avarair contre les Perses (+ 451)

Faits prisonniers, ils furent massacrés au nombre de mille trente-sept par l'armée du shah de Perse le 2 juin 451 parce qu'ils refusèrent de se convertir à la religion du dieu soleil et de Zarathoustra. L'Eglise catholique romaine en fait mémoire le 2 juin.
Au moment où le concile de Chalcédoine défendait la foi des apôtres, saint Vartan et ses compagnons défendaient la foi et la liberté de l'Eglise contre l'invasion des Perses, adorateurs du soleil. Ils périrent tous dans la bataille d'Avarayr ou d'Avaraïr (en arménien Ավարայրի ճակատամարտ), mais ils sauvèrent la chrétienté arménienne et son Eglise apostolique.
L'Arménie était sous le joug des Perses qui voulaient imposer la religion de Zarathoustra. Les mages païens qui empêchaient la célébration des messes et renversaient les croix, furent reçus à coup de fourches. Devant cette attitude, le shah de Perse envoya une importante armée. Sous le commandement de Vartan Mamigonian, les Arméniens tentèrent de s'y opposer. Après avoir communie, ils partirent au combat, mais ils furent écrasés. L'Eglise les considère comme des martyrs.

WORKING

ՌԻՍԱԻՈՐԻՉ

ՃԱՆՉՆԱՆՔ

ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
ՀԱՅՐԵՐԸ

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ 1102-1173

Ս.Ներսէս Շնորհալին հայ բազմաբեղուն ու բազմավաստակ մատենագիրներէն մէկն է, համաքրիստոնէական չափանիշով մեծ մատենագիր: Անոր մատենագրական ժառանգութիւնը գրեթէ անկորուստ հասած է մեզի: Իր գործերուն մեծ մասը տպագրուած է, թարգմանուած տասնեակ լեզուներու եւ բազմիցս վերահրատարակուած: Անոր բազմաթիւ ստեղծագործութիւնները աստուածաբանական, դասական, մեկնողական, ծիսապաշտամունքային, պատմական, փիլիսոփայական, մանկավարժական բանաստեղծութիւնները, նամակները, քարոզները, աղօթքները եւ շարականները Կիլիկեան Հայաստանի պատմութեան առաջին շրջանի հոգեւոր-մշակութային մնայուն արժէքներէն են, ուր արտայայտուած են ժամանակի ազգային-քաղաքական տրամադրութիւնները, հայոց պետութեան եւ հայ եկեղեցւոյ գաղափարախօսութիւնը:

Ծնած է Հայոց Միջագետքի Տյուք գաւառի Ծովք դղեակին մէջ, հոր՝ իշխան Ապիրատ Պահլաւունիի ազնուական ընտանիքին մէջ: Ներսէս Շնորհալին, Գրիգոր Մագիստրոս Պահլաւունիի ծոռն է եւ Գրիգոր Գ. (Փոքր Վկայասէր) Պահլաւունիի կրտսեր եղբայրը: Իր կրթութիւնը ստացած է Կարմիր վանքի դպրոցին մէջ եպիսկոպոս Ստեփանոս Մանուկի մօտ: 1166 թուականէն եղած է Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս: Ան վախճանած է 1173 թուականին եւ թաղուած Հռոմկլա ամրոցին մէջ: Հայ եկեղեցին զինք դասած է սուրբերու շարքին եւ անոր յիշատակը կը նշէ ամէն տարի Թարգմանչաց տօնին:

Ներսէս Շնորհալիի մատենագրական վաստակը բաժնուած է երկու ընդունուած բաժիններու՝ արձակ եւ չափածոյ: Շնորհալիի չափածոյ գրուածքներուն մէջ իր ուրոյն տեղը ունի «Հաւատով խոստովանիմ» նշանաւոր աղօթքը: Առաջին անգամ լոյս տեսած է 1616-ին, Լուովի մէջ, «Մաղմուս ի Դաիթ» գիրքին մէջ, ապա 1661-ին Ամստերտամ «Կարճառօտ ժամագիրք» ժողովածոյին մէջ: Առանձին գիրքով առաջին անգամ հրատարակուած է Վենետիկ, 1690-ին:

«Հաւատով խոստովանիմ»ը համաշխարհային հոգեւոր գրականութեան գոհարներէն է (թարգմանուած 36 լեզուներու): Կը բաղկանայ 24 տուներէ (օրուան 24 ժամերուն համեմատ) եւ կը բովանդակէ աղօթքի բոլոր տեսակները (դաւանական, զոյման, պաղատական, խոստովանական եւ այլն):

Մեծ սիրով եւ յարգանքով կը գրէ Շնորհալին հայ ազգային հերոսներու, հայրենասէր թագաւորներու մասին. անոր ստեղծագործութեան միջուկը կը հանդիսանան հայրենասիրական մղումները եւ գաղափարները, իսկ հայրենիքի ազատումը՝ առաջնահերթ խնդիրը:

Շաբաթ, 6 Յունուարին,

յընթացք Սուրբ Պատարագի, բարեխնամ Առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Բաբգէն Արք. Զարեան, Գերապատիւ Տ. Գեղարդ Օ. Վրդ. Քիւսպէկեան նշանակեց Առաջնորդական Փոխանորդ:

Շաբաթ, 20 Յունուարին,

հովանաւորութեամբ Գերաշնորհ Տ. Բաբգէն Արք. Զարեանի, տեղի ունեցաւ ՈՍԿԱՆ ԵՐԵՒԱՆՅԻ-ի նուիրուած գիտաժողով եւ տեսանիւթի առաջին ներկայացում, նուիրուած՝ հայերէն առաջին տպագիր Աստուածաշունչի 350-ամեակին:

Ձեռնարկի գիտական համադրողն էր պրն. Հրաչ Գասպար: Ֆիլմի բեմադրիչն է Յակոբ Փափագեան, իսկ ֆիլմարտադրողը՝ Նուէր Մնացականեան: Մոնթրէալի մէջ ֆիլմի ներկայացումը եւ գիտաժողովը տեղի պիտի ունենայ Շաբաթ, 10 Մարտին: Ձեռնարկի հովանաւորներն են տէր եւ տիկին Արթօ եւ Ալիս Մարգարեանները:

Շաբաթ, 6 Յունուարին,

յաւարտ Սուրբ Պատարագի, տեղի ունեցաւ Ս. Ծննդեան ճաշկերոյթ, հովանաւորութեամբ Գանատայի Հայոց Թեմի Առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Բաբգէն Արք. Զարեանի: Ճաշկերոյթը անցաւ տօնական ջերմ մթնոլորտի մէջ, որուն ներկայ գտնուեցաւ նաեւ Թորոնթոյի քաղաքապետ Ճան Թորին, որ խօսք առնելով շնորհաւորեց հայ գաղութը եւ մեծապէս գնահատեց անոր ունեցած ներդրումը Մեծն Թորոնթոյի շրջանէն ներս: Առաջնորդ Սրբազան Հայրը, Ս. Ծննդեան առիթով, հայկական խաչ մը նուիրեց քաղաքապետին եւ շնորհաւորեց զայն՝ Նոր տարուան եւ Ս. Ծննդի առիթով:

Կիրակի, 21 Յունուար 2018-ին

Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Բաբգէն Արք. Զարեան հանդիսապէս եղ թորոնթոյի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ Ս. Պատարագը: Առաջնորդ Սրբազան Հօր տնօրինումով, նոյն օրը, Թեմիս բոլոր եկեղեցիներուն մէջ յընթացք Ս. Պատարագի ընթերցուեցաւ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառ Հայրապետի Սրբատառ Կոնդակը:

ՓԵՏՐՈՒՄ

2018

Կիրակի	երկուշաբթի	երեքշաբթի	Չորեքշաբթի	Հինգշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ
				1	2	3
4	5	6 Ս. Վնուկեան	7	8 Ս. Կարանան	9	10
11 Բուն Բարեկենդան	12 Ա. օր Մեծի Պահոց	13	12 Տնանդնդաւոյ	15	16	17
14 Արտաքսան Կիրակի	19	20	21	22	23	24
25 Անասի Կիրակի	26	27	28			

ՆԵՐՍԷՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

ՀՈԳԵԻՈՐ ԽՕՍԸ

Մարդ հաւատքով կ'արդարանայ, առանց օրէնքի գործերուն»: Յովհ. 3:28

ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ

Armenian Prelacy of Canada
Prelature Armenienne du Canada

514-856-1200
514-856-1805 F

prelacy@armenianprelacy.ca

armenianprelacy.ca